

[Finansministeren.]

Dette skyldes dels forøgede Tilskud til Folkeskolevæsenet og det højere Skolevæsen efter de gældende Regler om Tilskud, som bestemmer, hvad der skal ydes. Endvidere kan jeg nævne, at der foreslaas 150 000 Kr. til Indkøb af nogle Malerier fra den Moltkeske Malerisamling. Denne Udgift er afholdt med Finansudvalgets Sanktion og afholdt paa den Betingelse, at Statens Museum for Kunst skal afbetale dette Forskudsbeløb af sine Bevillinger i de kommende Aar. Det betyder altsaa ikke nogen egentlig Forøgelse af Bevillingerne til Indkøb, men en Forskydning af dem, saaledes at man i Aar har kunnet anvende et Beløb, som ikke ellers var til Raadighed, idet man mente, at det vilde være uforsvarligt at undlade at foretage det Køb, der her er Tale om.

Paa Undervisningsministeriets Budget findes der endvidere et Forslag til Bevilling angaaende Bibliotekstilsynets Tab ved Diskontobankens Likvidation; det drejer sig om 115 000 Kr. Det er en lidt mærkelig Post, og jeg skal kort redegøre for, hvorledes dette Forhold ligger.

Beløbet stammer oprindeligt fra 1924, da Bibliotekstilsynet havde en Kassebeholdning paa ca. 442 000 Kr. Jeg vil antage, at Kassebeholdningen er fremkommet paa den Maade, at Tilsynet havde trukket hele Beløbet for det Finansaar, som man traadte ind i, straks ved Finansaarets Begyndelse og derefter sat det ind i en Bank. Det kan jeg imidlertid ikke udtale mig nærmere om i Øjeblikket, men det er vistnok Hovedgrunden. Dette, at man i tidligere Tider trak sine Beløb paa et meget tidligt Tidspunkt og derefter satte dem ind paa sin egen Bankkonto, var ret almindeligt i de forskellige Institutioner, men det var tillige ganske forkert. Det var i 1924, det skete, og det er for saa vidt mærkeligt, at man den Gang paa den Maade kunde trække fra Ministerierne til Institutionernes Konti; thi den Gang var Finansministeriet udrustet med et højtideligt Anvisningskontor, som skulde behandle disse Anvisninger, og der blev i Virkeligheden aldrig udbetalt Penge, før de var anvist af Finansministeriet. Men det har altsaa vist sig, at det kunde ske, og der er vist sket noget lignende andre Steder ogsaa.

Jeg gør denne Bemærkning, fordi dette Anvisningskontor nu helt er ophævet. Dette System blev ophævet, den Gang jeg i min tidligere Finansministertid gennemførte den nye Regnskabs- og Revisionsordning, idet

der ved denne Ordning blev givet Ministerierne fuldkommen Frihed til indenfor deres Bevillingskonti at trække paa Statens Konto direkte, uden forudgaaende Kontrol. Jeg tror nok, at dette er den frieste Trækningsmaade for Ministerier, som findes i noget Land; ethvert Ministerium kan her i Danmark frit trække paa Statens Konto. Jeg siger dette for at konstatere, at det, at man paa den Maade kunde skaffe sig særlige Kassebeholdninger, skete i en Tid, da man havde et meget indviklet Kontrolsystem. Der var adskillige, der den Gang mente, at det vilde være uheldigt at ophæve et saadant Kontrolsystem. Jeg var af en anden Anskuelse, idet jeg mente, at Ansvaret burde ligge i Ministerierne, og det mener jeg stadig. Jeg tror ogsaa, jeg kan sige, at noget saadant ikke eksisterer i Øjeblikket, det vil sige, hvis Ministerierne, Administrationen, vilde benytte sig af Friheden, kunde de formentlig gøre det. Men jeg tror ikke, det sker, i hvert Fald tror jeg ikke, det sker i ret stort Omfang. Men jeg vil gerne tilføje — og det vil jeg ogsaa gerne have Lov til at sige, saadan at Administrationen hører det —, at det *bor* overhovedet ikke ske, og hvis det viser sig, at det sker i et Omfang, som maa anses for at være urimeligt eller faretruende, vil det blive nødvendigt at indføre nye Kontrolsystemer for Ministeriernes Trækningsret; med forudgaaende Kontrol. Jeg tror ikke, at noget saadant vil blive nødvendigt; jeg er ikke i Tvivl om, at den nye Ordning og den nye Aand i hele dette System har virket tilfredsstillende, men hvis der er saadanne Tendenser, som giver sig Udslag, saa gør jeg her den Bemærkning, at man kunde jo tænke sig at indføre et nyt Kontrolsystem, og jeg kan tilføje, at hvis det skal indføres, medens jeg er Finansminister, saa bliver det indført effektivt, ganske effektivt. Jeg tror imidlertid ikke, det er nødvendigt, jeg tror, det er heldigt, at Ministerierne trækker paa deres eget Ansvar indenfor deres egne Bevillingskonti, og jeg tror, at som Helhed har Ministerierne ogsaa forstaaet at benytte det paa en saadan Maade, at der ikke er Grund til at klage derover. Og man skal ikke paa det økonomiske Omraade paalægge Ministerierne mere Kontrol end nødvendigt.

Men her er altsaa et Tilfælde, hvor man fra 1924 havde staaende et Beløb paa 442 000 Kr. i en likviderende Bank. Det er klart, at da man ikke kunde faa Pengene i Banken, maatte man skaffe sig dem et andet Sted, og saa brugte man Mellemregningssystemet,